

UITSPRAAK

SGIM 2023-55

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A., wonende te B., hierna te noemen 'klager', tegen de heer C. tandarts te B., hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de (beroepsorganisatie) aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft bij email van 20-11-2023 bij de Geschilleninstantie Mondzorg kenbaar gemaakt dat hij een geschil wenste in te dienen en heeft daartoe het Geschilformulier met onderbouwing aan toegestuurd.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg 24-11-2023 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 16-01-2024 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 8 maart 2024.
5. De hoorzitting heeft op 8 maart 2024 plaatsgevonden te Bunnik. Klager is ter zitting verschenen en heeft zijn standpunt nader toegelicht. Verweerder was ter zitting aanwezig, bijgestaan door mr L. Bezoen.

De klacht

Klager verwijt verweerder, zakelijk weergegeven, dat in de behandelperiode 2016 – 2018 meerdere onjuiste en slecht uitgevoerde tandheelkundige behandelingen hebben plaatsgevonden, waaronder het foutief plaatsen van kronen en onjuist uitgevoerde wortelkanaalbehandelingen, als gevolg waarvan uiteindelijk onder andere implantaten geplaatst moesten worden en klager zeer veel pijnstillers heeft moeten slikken, leidend tot een ontstoken maagvlies in 2018.

Klager verlangt een vergoeding van € 10.000,00 van verweerder.

Het verweer

Verweerder heeft in zijn verweerschrift van 16 januari 2024, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer gevoerd.

Het meest verstrekkende verweer van verweerder is dat klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Klager heeft verweerder ten aanzien van de klacht die nu voorligt, reeds in maart en april 2019 aansprakelijk heeft gesteld, naar aanleiding waarvan er coulance halve kosten aan hem zijn vergoed. Hierop heeft klager op 27 juni 2019 aan (de praktijk van) verweerder verklaard, dat met de ontvangen betaling de zaak was afgedaan. Door klager is dan ook al afstand gedaan van zijn vermeende vorderingsrecht, door in te stemmen met een minnelijke regeling.

Inhoudelijk voert verweerder aan dat hij de verwijten die hem gemaakt worden betwist, en als zorgvuldig beroepsbeoefenaar heeft gehandeld. De omvang van de gevorderde schade is niet aangetoond, maar ook ontbreekt het bewijs dat er tussen de vermeende schade en de verwijten causaal verband bestaat.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de (beroepsorganisatie). Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de (beroepsorganisatie) zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan.

De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart – ondanks voorgaande – klager desondanks niet-ontvankelijk op basis van het Nederlandse procesrecht. Dit is gelegen in het navolgende.

Vanwege het meest verstrekkende verweer van verweerder, dat door klager afstand is gedaan van zijn (gestelde) vorderingsrecht en klager om die reden niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, heeft de Geschilleninstantie aanleiding gezien om eerst een beslissing te nemen ten aanzien van dat verweer. Ter zitting is dit aan partijen medegedeeld en is aan partijen gevraagd naar hun visie ten aanzien van dat verweer.

Door klager is hierop aangegeven, dat hij inderdaad een e-mail heeft gestuurd aan verweerder ten aanzien van de door hem gedane betaling, met daarin een finale kwijting, maar dat dit enkel zag op de twee kronen die onjuist geplaatst zouden zijn. Ten aanzien van dat verwijt is door verweerder € 1.000,00 vergoed. Het klopt dat er in de aansprakelijkstelling van maart 2019 meer verwijten worden genoemd dan enkel de kronen, echter was klager op dat moment nog niet op de hoogte van alle gevolgen. Die openbaarden zich pas bij de nieuwe tandarts.

Verweerder geeft aan dat er na de aansprakelijkstellingen van 2019 contact is geweest tussen partijen, waarna hij een coulancevoorstel heeft gedaan om de vermeende schade te vergoeden. Door klager is vervolgens schriftelijk bevestigd dat daarmee de zaak was afgedaan. Die coulance halve regeling betrof al hetgeen in de aansprakelijkstelling van 2019 werd genoemd. Door klager wordt nu dezelfde behandelperiode met dezelfde verwijten voorgelegd aan de Geschilleninstantie Mondzorg.

De Geschilleninstantie Mondzorg is naar aanleiding van de stukken en hetgeen door partijen ter zitting naar voren is gebracht, van oordeel dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht, nu in 2019 ten aanzien van dezelfde verwijten en behandelperiode als die nu onderwerp zijn van de onderhavige klacht, een minnelijke regeling tot stand is gekomen waarbij klager schriftelijk heeft bevestigd dat daarmee de zaak was afgedaan. Hierbij zijn geen voorbehouden beschreven of overeengekomen. Hiermee is door klager afstand gedaan van al het andere.

Deze beslissing is, gezien het karakter van dit verweer, ter zitting mondeling aan partijen medegedeeld nadat de Geschilleninstantie Mondzorg in een schorsing van de zitting – waarbij de visie van partijen in aanvulling op de reeds ingediende stukken besproken is – tot dat besluit gekomen was. Aan partijen is medegedeeld dat deze beslissing tevens op schrift zal worden gesteld.

Gezien de niet-ontvankelijkheid van klager, wordt niet toegekomen aan een inhoudelijke beoordeling klacht.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht, nu er tussen partijen in 2019 een minnelijke regeling tot stand is gekomen over dezelfde klachten en behandelperiode als in dit geschil voorliggend zijn, waarbij klager heeft bevestigd dat daarmee de zaak was afgedaan;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 8 maart 2024

Met verzenddatum, 3 april 2024